Beste Roeptoeter,
Kan jij ons helpen? Wij zitten met het volgende dilemma: sturen wij onze kinderen naar de NSO of gaan we op zoek naar een oppas-aan-huis? Wij hebben twee schoolgaande kinderen van 4 en 6 en we hebben elke week drie keer kinderopvang nodig. Wat zou jij doen? Met vriendjes mee naar de in school zittende opvang of met een surrogaat-oma mee naar het eigen huis? Mijn vriend en ik kunnen het niet eens worden…
Groetjes, Chantal

Beste Chantal en vriend,
Wat leuk, dat jullie de Roeptoeter hebben gevonden en wat bijzonder, dat jullie het gevoel hebben, dat de Roeptoeter jullie zou kunnen helpen om uit deze patstelling te komen! De Roeptoeter voelt zich vereerd! Laten we de zaak eens goed bekijken.
Voor alle duidelijkheid:
De Roeptoeter zegt: kijk naar wat het beste bij *jullie kinderen* past en niet naar wat het beste *bij jullie* past! Nee, dat betekent niet, dat jullie de kinderen de keuze moeten laten maken. Die is echt aan jullie! Dat jullie het (nog)niet met elkaar eens zijn, kan te maken hebben met vervelende ervaringen, met een verschil van opvatting over de aard en kwaliteit van kinderopvang en zelfs met andere verwachtingen naar elkaar. Wie van jullie twee vindt, dat jullie eigenlijk zelf voor de kinderen zouden moeten kunnen zorgen? Bespreek dit alles eerst eens rustig samen en ga dan met de Roeptoeter mee op vergelijkingspad. Wie weet helpt het!

Voor- en nadelen op een rijtje!
1. NSO
Elke school is verplicht om de leerlingen (en hun ouders) een vorm van opvang-na-school te bieden. De meeste scholen besteden die opvang uit aan een club/ stichting/ organisatie, die de opvang professioneel regelt, vaak met gebruikmaking van de faciliteiten in en om het schoolgebouw.
De voordelen zijn duidelijk: de kinderen hoeven niet over straat naar een andere locatie, ze blijven de hele dag in een vertrouwde omgeving, weten de weg naar de wc en de gymzaal en ze zijn verzekerd van speelkameraadjes. De leiding is in handen van sociaal-maatschappelijk-opgeleide begeleiders, die ervaring hebben met groepen kinderen. Het activiteitenaanbod is vaak heel divers, met een mooie afwisseling tussen inspanning en ontspanning. Sport en spel! Verkleedkist! Muziek! Gastlessen! Lekker chillen op je billen in de leeshoek of ravotten op het schoolplein. Knutselen en kliederen! Bij warm weer een waterfeest! De kinderen worden ingedeeld naar leeftijd en verblijven voor een langere tijd in dezelfde groep met dezelfde begeleiders. Er kan een band worden opgebouwd. Op veel NSO's wordt ook een avondmaaltijd aangeboden en kunnen de kinderen zelfs worden geknipt door een kapper in school.
De nadelen zijn ook duidelijk: de kinderen maken een lange dag in en om het schoolgebouw. De kinderen zitten de hele dag in lawaai en krijgen veel prikkels. Echt ontspannen of niets doen en lekker lummelen is vaak niet helemaal mogelijk. Niet alle kinderen trekken dat! De kinderen kunnen niet kiezen met wie ze gaan spelen, maar zijn 'veroordeeld' tot dezelfde groep. Zitten ze er wel met hun vriendjes of zijn die juist op een andere dag en in een andere groep? De groepen

zijn vaak op de dins- en donderdagen heel groot en druk. Lukt het niet om een prettige band op te bouwen met de begeleiders, of voelt een kind zich niet gezien in de groep, dan kan er een vervelend soort van spanning gaan ontstaan, waar je niet één twee drie iets aan kan doen. Sommige activiteitenbegeleiders zijn zo enthousiast, dat ze bijna een soort van 'schooltje' gaan spelen. Met vaste routines, met thema's, met verplichte werkjes en resultaatgerichte opdrachten. Daar gaan sommige kinderen niet vrolijker van worden. Ze zijn dan niet echt vrij! De kinderen moeten zich voegen naar de normen en waarden van de NSO. Past dit bij jullie kinderen? Zie je het voor je hoe ze zich daar zouden voelen?

2. Oppas-aan-huis
Uit jouw briefje, Chantal, blijkt, dat jij misschien niet zoveel ziet in de 'surrogaat-oma' als alternatief? Dat woordje surrogaat, gekoppeld aan oma, is een verhaal op zich! Daar spreekt de Roeptoeter zich verder niet over uit… Er zijn natuurlijk ook andersoortige oppassers aan huis: de au pair, de bijverdienende student in de straat, de buur, met wie je een om en om afspraak zou kunnen maken, dat andere stel ouders met de kids op dezelfde school… en ja…ook de echte oma of opa kan een bijdrage leveren…
De voordelen van de OAH (oppas-aan-huis) zijn: de kinderen gaan mee naar hun eigen vertrouwde omgeving, waar ze zelf kunnen kiezen, wat ze gaan doen en met wie ze zullen gaan spelen. Ze hebben hun eigen speelgoed en kunnen hun eigen routines volgen. De oppas-aan-huis is geen activiteitenbegeleider, maar de volwassene, die de kinderen een veilig thuis-gevoel geeft. Koppie thee en een koekje van eigen deeg erbij! De oppas-aan-huis voegt zich naar de normen en waarden van het eigen gezin.
De nadelen zijn: de oppas past niet bij het gezin. Hij of zij heeft een andere opvatting over opvoeden. Hij of zij is te streng of juist niet streng genoeg. Er mogen geen of juist teveel vriendjes mee naar huis. Ze krijgen teveel snoep! Ze mogen zich niet vies maken! Het hele huis wordt overhoop gehaald! De grens tussen oppassen en opvoeden is vaag: waar en hoe en waarom mag de oppas reageren op bijvoorbeeld ongewenst gedrag? Ook de relatie tussen de oppas en de ouders/ werkgevers kan onduidelijk zijn. Hoe zakelijk ga je met elkaar om? Zijn de afspraken duidelijk? Wat wordt er van de oppas verwacht? Hoe ga je om met eventuele conflicten? Hoe los je de misverstanden op? Sommige ouders verwachten van de oppas ook huishoudelijke inbreng. Is dat verstandig? Dat ze ook moeten strijken? Ga je dan met respect met ze om? En welke boodschap geef je dan aan je kinderen mee? De relatie tussen de oppas en de kinderen moet ook duidelijk zijn. Anders krijg je inderdaad die surrogaat-oma, die zich onmisbaar gaat voelen voor het gezin…
Wat voor 'n oppas past bij jullie kinderen? Probeer het voor je te zien!

Hier wil de Roeptoeter het bij laten.
De Roeptoeter hoopt in ieder geval, dat jullie een passende keuze zullen kunnen maken. Laat je het weten, Chantal? Veel succes!